

Maiken Stene

Via Norske Fjell, del 1

29.08 – 06.10

Landskapsmaleriet har lenge hatt en særegen posisjon i kunsthistorien. Da kunstnerne på begynnelsen av 1800-tallet startet å male bilder av stupbratte fjell, fjorder og øde vidder bidro de til å åpne opp øynene våre for å se, oppleve og sette pris på norsk natur.

Utstillingen «VIA NORSKE FJELL, del 1» er første del av en serie utstillinger der kunstneren Maiken Stene utforsker hvordan det nasjonalromantiske landskapsmaleriets sterke historie har påvirket hennes eget og vårt bilde av den norske naturen. Stene presenterer en helhetlig installasjon bestående av studier, video og store ekspressive malerier med utgangspunkt i opplevelsen av kjente utsiktspunkter på Vestlandet.

Noen av maleriene i utstillingen har kommet til gjennom måneder av nærstudier, mens andre er regelstyrte malerier spontant utført i løpet av 20 minutter hvor hver gest er forankret i selve naturopplevelsen. I en video viser hun en serie historisk viktige motiv i den norske naturen, der selve horisonten er klippet bort. Utklippene har så fått form som malte skilt som bidrar til å navigere vår egen opplevelse i utstillingsrommet.

Maiken Stene arbeider med maleriet som installasjon, der arbeidene danner en omsluttende opplevelse som man kan tre inn i.

Maiken Stene (f. 1983, Sokndal) har utdanning fra Konsthögskolan i Malmö og Cooper Union i NYC. Stene har stilt ut nasjonalt og internasjonalt hos blant annet Akershus Kunstsenter, Oslo Kunstforening, Hå Gamle Prestegard, Uppsala Konstmuseum, Galleri 21 og Lunds Konsthall. Hun er representert i flere offentlige og private samlinger. Stene er også initiativtaker og daglig leder for Velferden Sokndals Scene for Samtidskunst.

www.maikenstene.com

Via Norwegian Mountains, part 1

Trøndelag Centre for Contemporary Art, 29th of August — 6th of October 2019

Imagine that you look through a photo album from your childhood. You flip through the pages and get transported back to places that have a distinct smell and sound, and you remember voices, people and surroundings. It's a bit unclear to you if your memories come from all the times you've looked through the album, or if they go back to the original situations in which the photos were taken, after all, it's very long ago and you weren't that old.

When I look out over the fjord from Stegastein; a dramatic view point along the National Scenic Routes in Norway over Aurlandsfjellet; am I looking at an echo of images from national tv-shows, from landscapes I've seen in museums, from pictures in history books and pictures in travel brochures? Or do I see nature as it is? And what does that mean – to see nature as it is?

“Via Norwegian Mountains”, is a series of exhibitions in which I study how I, as an artist and an individual, can translate my experience of the Norwegian nature into paintings.

During a work stay in Iceland a few years ago, I was faced with a landscape so utterly complex and overwhelming that I lost my motivation to paint it. What was the point, when I could just walk around inside it? The experience of the so-called romantic sublime* lead to a sort of painting crisis, which forced me to accept the disappointing fact that a painting can never convey the experience of nature. This period of work lead to the production of many a large and dramatic landscape, which at least to me, spoke more about the distance that separates humans from nature, rather than how close I got to it.

I imagine that the painters of the 20th century who painted national romantic paintings saw the Norwegian landscape in a similar way to how I experience the Icelandic nature today; as a new, uncanny, unfathomable and overwhelming place, and that these feelings created an urgent need to share the experiences with others. The painters travelled with geologists and scientists via Norwegian mountains and got their inspiring experiences of untouched nature. Through the paintings, they found a way to express and possibly glorify the memories of the long tumultuous journeys. The pictures were not painted on site, but were produced after sketches and memories, at studios abroad in Germany or France. People living in the cities and on the continent were given the opportunity to see pictures of something they had never experienced.

The sublime experience thus continued into the gallery to such an extent that the romantic paintings represent a collective picture of what Norwegian nature looks like today, perhaps mainly because they illustrate a romantic idea of what it is like to face a powerful force similar to the one we found in wild untouched nature.

Maiken Stene

*) The romantic sublime refers to a realm of experience beyond the measurable that is beyond rational thought, and that arises chiefly from the terrors and awe-inspiring natural phenomena (Greenblatt, Stephen, Ed. The Norton Anthology of English Poetry. New York: W.W. Norton & Company, 2006).

VIA NORSKE FJELL, del 1

Maiken Stene

Tenk deg at du ser i et fotoalbum fra din egen oppvekst. Du blar gjennom sidene og transporteres tilbake til steder som lukter og lyder, og du husker stemmer, mennesker og omgivelser. Det er litt uklart for deg om minnene dine kommer fra de gjentatte besøkene i fotoalbumet, eller om du husker den opprinnelige situasjonen da bildet ble tatt, det er tross alt veldig lenge siden og du var ikke så gammel.

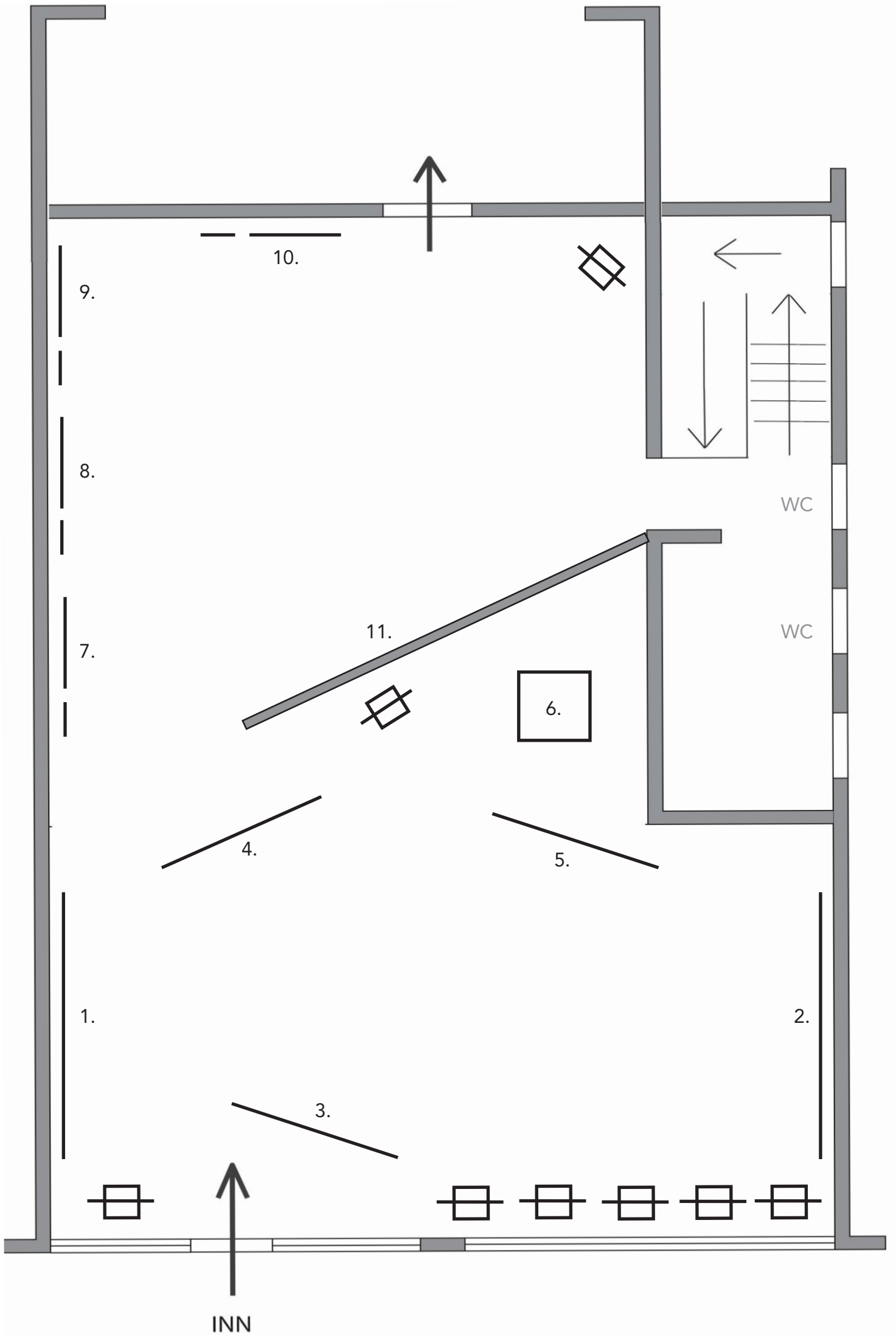
Når jeg ser utover fjorden fra Stegastein; et dramatisk utsiktspunkt langs Nasjonale Turistveier over Aurlandsfjellet, ser jeg da et ekko av bilder fra Norge Rundt, fra malerier jeg har sett på kunstmuseer, i historiebøker og på bilder i reiselivsbrosjyrer -eller ser jeg naturen slik den er. Og hva betyr det å se naturen slik den er?

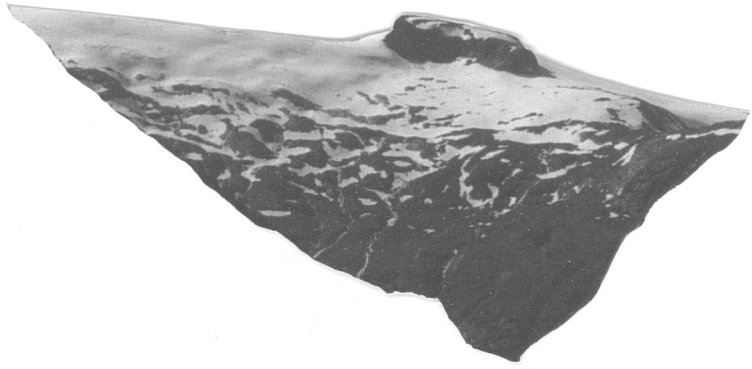
Via Norske Fjell, er en serie utstillinger der jeg utforsker hvordan jeg som kunstner og individ kan oversette opplevelsen av norsk natur til maleri.

Under et arbeidsopphold på Island for noen år siden, stod jeg overfor et landskap som var så kompleks og overveldende at jeg mistet motivasjonen til å prøve å male det, jeg kunne jo bare gå rundt i det og være i det selv!? Opplevelsen av det man kaller det romantiske sublime¹ ledet til en form for male-krise, der jeg ble tvunget til å akseptere at maleriet aldri kan bli det samme som naturopplevelsen. Islandsoppholdet ledet til at jeg laget store dramatiske landskapsmalerier, som for meg handlet mer om avstanden som skiller mennesket fra naturen, enn at jeg kunne vise til andre hvor nært jeg følte at jeg kom den.

Jeg tenker meg at de nasjonalromantiske kunstnerne på 1800 tallet forholdt seg til den norske naturen på litt samme måten som jeg opplever den islandske naturen i dag; altså som et nytt, skremmende, ubegripelig og overveldende sted, og at disse følelsene skapte et akutt behov for å fortelle andre om det de opplevde. Malerne reiste sammen med landmålere og fjellklatrere via norske fjell, og fikk åndelige opplevelser av urørt natur. Gjennom maleriet fant de en måte å videreformidle og muligens foredle disse lange og strabasiøse reisene. Bildene ble ikke malt på stedet, men ble produsert etter skisser og minner, på atelierer i utlandet. De som bodde i byene og på kontinentet fikk muligheten til å se bilder av noe de selv aldri hadde opplevd. Den sublime opplevelsen fortsatte altså inn i galleriet i så stor grad at de romantiske maleriene utgjør et kollektivt bilde av hvordan norsk natur ser ut i dag, kanskje hovedsakelig fordi de illustrerer en romantisk ide om hvordan det er å stå overfor en voldsom kraft lik den vi fant den gangen naturen var urørt.

¹ Det romantiske sublime refererer til en type opplevelse som ikke kan måles, og som er utenfor rasjonell tanke, som hovedsakelig oppstår i møte med skremmende og storslagne naturlige fenomen eller krefter. (Greenblatt, Stephen, Ed. The Norton Anthology of English Poetry. New York: W.W. Norton & Company, 2006.)

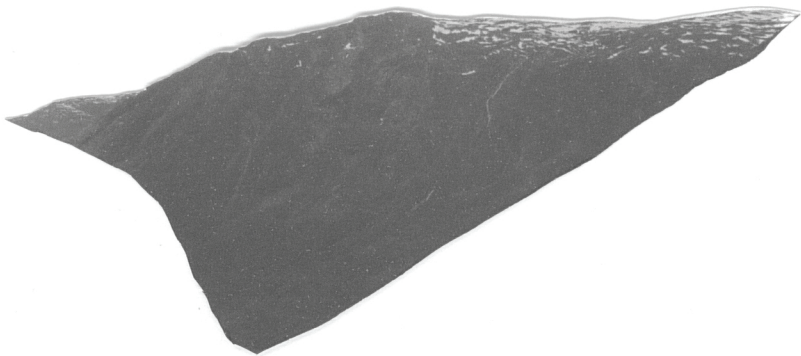

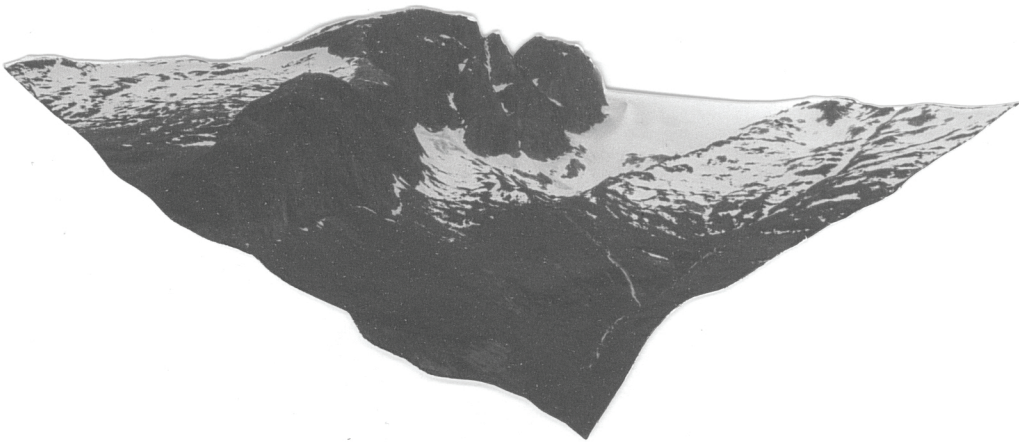
Mot Troget fra Rv5 i Fjærland.

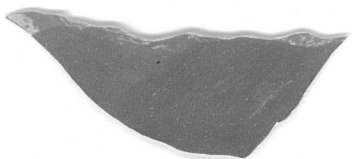
Nærøydalen sett fra Stalheim Hotell.

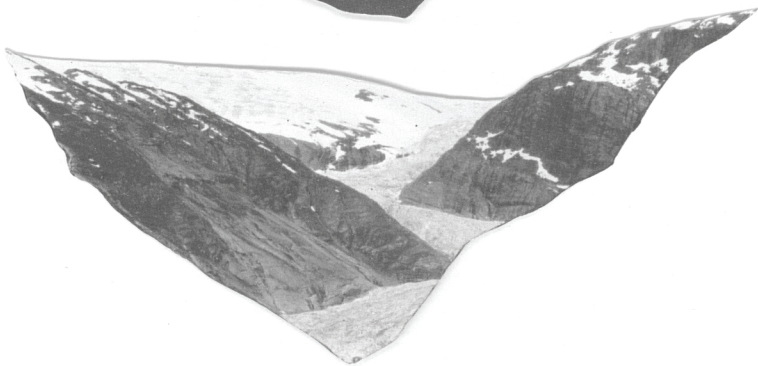
Mellom Turtagrø og Fortun langs Fv55.

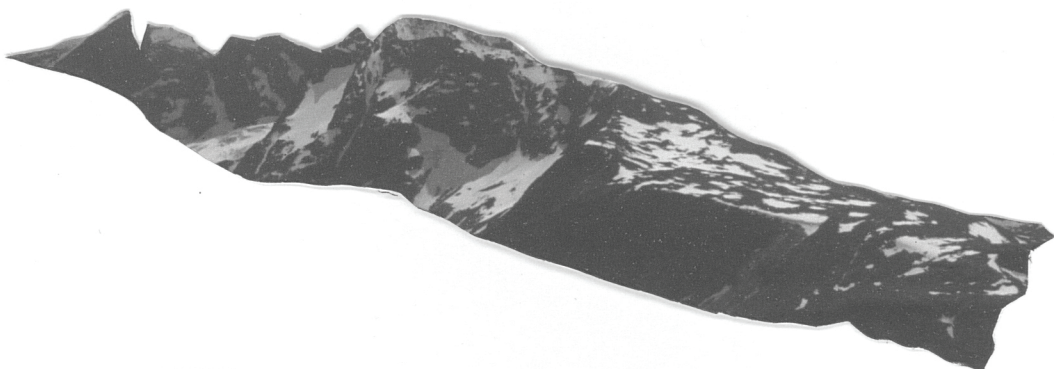
Et ukjent men vakkert sted langs veien.

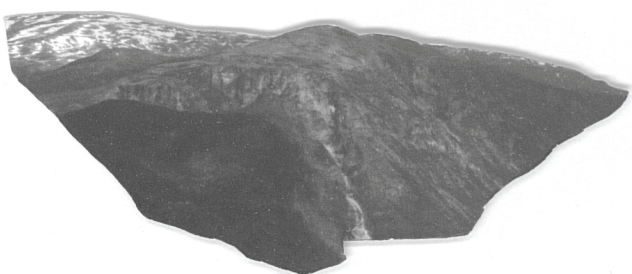
Fra Rv5 ut Kjøsnestfjorden i Jølster.

Mot Nigardsbreen.

Hurrungane sett fra Oscarshaug.

Fra utsiktspunktet Stegastein i Aurdal.